

การศึกษาการสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ
ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้
The Study of Code-Switching between Pattani-Malay Dialect, Thai, and
English in English Language Teaching and Learning in the Three
Southern Border Provinces

วรเวทย์พิสิษ ยศศิริ^{1*}
Varavejebhis Yossiri^{1*}

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเหตุและปัจจัยในการสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ และศึกษาหน้าที่และลักษณะของการสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบบันทึกการสังเกตการณ์การสอนและแบบบันทึกการสัมภาษณ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพแบบพรรณนา ผลวิจัยพบว่า เหตุและปัจจัยในการสลับภาษาในห้องเรียน ได้แก่ การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแสดงสถานะทางสังคม การพูดหัวข้อหรือประเด็นที่เกี่ยวข้องการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ การแสดงอัตลักษณ์ การให้ความสำคัญด้านความหมาย การโน้มน้าวผู้ฟัง นอกจากนี้ยังพบว่า หน้าที่และลักษณะในการสลับภาษาประกอบด้วย การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง การอุทาน การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว และการแสดงความคิดเห็น

คำสำคัญ: การสลับภาษา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

This article aimed to investigate reasons and factors affecting the codes-switching of Pattani-Malay dialect, Thai, and English and explore functions and forms of codes-switching of Pattani-Malay dialect, Thai, and English of English teachers in the three southern border provinces of Thailand. The multi-stage sampling technique was employed in order to get 10 teachers as the samples. The data collection tools were field notes and scripts of audio-recordings for classroom observation and a semi-structured interview. Qualitative descriptive analysis and percentage were used. The results revealed that the teachers tend to switch their codes in the classroom in order to show the interpersonal relationship, to raise the social status, to speak the relevant topic or issue, to express emotion or feeling, to show the identity, to emphasize the significance of meaning, and to persuade the audience. Moreover, this study also found that there are many functions and forms of codes-switching; quotation, addressee specification, interjection, reiteration, message qualification, personalization versus objectification, and expression of ideas.

Keywords: Codes-Switching, English Language Teaching and Learning, English as a Foreign Language

¹ อ., สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา 95000

¹ Lecturer, English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Yala Rajabhat University, 95000

* Corresponding author: Tel.: 086-071451, E-mail address: varavejebhis.y@yru.ac.th

บทนำ

การสลับภาษาในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นยังมีความคิดเห็นที่ขัดแย้งอยู่มาก ซึ่งการสลับภาษาของครูผู้สอนอาจจะเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัว ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมการสลับภาษาอัตโนมัติ มีงานวิจัยมากมายที่มีการศึกษาเรื่องการสลับภาษาในตลอด 20 ปีที่ผ่านมา [1] และมีการพัฒนางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสลับภาษาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมากขึ้น จนทำให้ประเด็นการสลับภาษาเป็นเรื่องที่น่าสนใจ โดยที่หน้าที่และลักษณะของการสลับภาษามี 6 หน้าที่และลักษณะได้แก่ การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง การอุทาน การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น และการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว [2] ซึ่งหน้าที่ของการสลับภาษาทั้ง 6 หน้าที่นี้คล้ายกับตัวบอกความหมายจากบริบท (Contextualization Cues) ซึ่งเป็นได้ทั้งสถานการณ์ภาษาและจากตัวภาษาเอง [3] และตัวบอกความหมายจากบริบท คือ รูปนัย (Form) ทุกรูปที่ผู้ร่วมสนทนาใช้เพื่อสร้างบริบททางภาษาสำหรับการตีความถ้อยความที่เฉพาะเจาะจงตามคุณสมบัติของตัวบอกความหมายจากบริบท [4]

ลักษณะและหน้าที่ของการสลับภาษานั้นได้รับการศึกษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษทั้งในฐานะภาษาที่สองและในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานวิจัยด้านการสลับภาษาได้รับความนิยมศึกษาในห้องเรียนหรือบริบทที่เป็นลักษณะสังคมสองภาษา เช่นงาน วิจัยที่ศึกษาการสลับภาษาในโรงเรียนประถมศึกษาสามแห่งในเคนยา ซึ่งมีการใช้ภาษาอังกฤษ ภาษาสวาฮีลี และภาษาแม่ในเคนยาถูกนำมาใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน จุดมุ่งหมายของการศึกษา คือศึกษาวิเคราะห์และสังเกตเกี่ยวกับวิธีการที่ครูใช้หลายภาษาในระหว่างการเรียนการสอนและวิธีการที่พวกเขาใช้การสลับภาษาในห้องเรียนโรงเรียน [5] และยังมีนักวิจัยที่ได้ศึกษาการทำงานและหน้าที่ของการสลับภาษาในห้องเรียนสอนภาษาอังกฤษในศรีลังกา [6] เมื่อนำผลการวิจัยของศึกษา Canagarajah [6] มาเปรียบเทียบกับ Merritt et.al. [5] พบว่ามีความคล้ายคลึงกันในหลาย ๆ ด้าน ทั้งในแง่ของการอธิบายหน้าที่ต่าง ๆ ของการสลับภาษาในห้องเรียนและนำเสนอเกี่ยวกับความแตกต่างของการสลับภาษา การเปรียบเทียบทั้งสองการศึกษาแสดงให้เห็นประเภทของการสลับภาษาอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีนักวิจัยอีกหลายคนที่มองว่า การสลับภาษาในห้องเรียนภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ดีที่จะช่วยให้เข้าใจภาษาที่สองได้เร็วขึ้นและชี้ให้เห็นอีกว่า ครูผู้สอนภาษาควรที่จะเห็นประโยชน์จากการสลับภาษาซึ่งการใช้ภาษาแม่จะมีบทบาทสำคัญในการเข้าใจภาษาที่สอง [7]

ในสังคมสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยมีการสลับภาษาไปมาหลายหลายพื้นที่และหลายกลุ่มคน ซึ่งเป็นที่แน่ชัดอยู่แล้วว่า การสลับภาษาจะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอนตามบริบท โอกาส และบุคคลที่ต้องการจะสื่อสารด้วย เช่น ภาษามลายูปัตตานีจะใช้พูดหรือสื่อสารในชีวิตประจำวันทั่วไป แต่จะมีการสลับภาษาเป็นภาษาไทยกลางก็ต่อเมื่อจำเป็นจะต้องติดต่อกันเกี่ยวกับทางราชการหรือหน่วยงานของรัฐ อีกปัจจัยหนึ่ง คือ กลุ่มบุคคลที่สนทนาด้วย เช่น ภาษามลายูปัตตานีจะใช้สื่อสารกันในกลุ่มผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามโดยส่วนมาก ฉะนั้น ถ้าผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามจะสื่อสารกับศาสนิกชนอื่น ก็จะมีการสลับภาษาเป็นภาษาไทยกลาง เป็นต้น ซึ่งรวมถึงการสลับภาษาในห้องเรียนของครูผู้สอนด้วยเช่นกัน ซึ่งปัจจุบันการสอนภาษาอังกฤษของครูในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอีกพื้นที่หนึ่งที่ที่น่าสนใจศึกษาเรื่องการสลับภาษาเพราะภาษามลายูปัตตานีถูกใช้อย่างแพร่หลายมากกว่าภาษาไทยกลาง ซึ่งตัวผู้เรียนเองก็จะคุ้นชินกับภาษามลายูปัตตานีมากกว่าภาษาไทยกลางทำให้มีการใช้ภาษาที่มีการสลับภาษาขึ้นโดยปริยาย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาในการสื่อสารและสนใจที่จะศึกษาเหตุและปัจจัยในการสลับภาษา รวมถึงหน้าที่และลักษณะของการสลับภาษาของครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อการสลับภาษามลายูปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษในห้องเรียนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้

ระเบียบวิธีการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นการศึกษาการสลับภาษามลายูปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ 1) เหตุและปัจจัยในการสลับภาษา 2) หน้าที่และลักษณะของการสลับภาษา ซึ่งถือได้ว่าการสลับภาษาก็เป็นอีกกลไกหนึ่งของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่จะนำภาษามลายูมาใช้ในห้องเรียนตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

(1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส)

กลุ่มตัวอย่าง

(1) ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ภาคใต้ (ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการใช้การสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 10 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน โดยกลุ่มตัวอย่างครูผู้สอนภาษาอังกฤษทั้งหมดเป็นผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามและพูดภาษามลายูถิ่นปัตตานีเป็นภาษาแม่

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

(1) แบบบันทึกการสังเกตการณ์การสอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ โดยเก็บข้อมูลโดยการจดบันทึกการบันทึกภาพและเสียงของผู้เข้าร่วมวิจัย

(2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเรื่องการสลับภาษา

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการศึกษา 2 ชุด และมีขั้นตอนดังนี้

(1) การสร้างแบบบันทึกการสังเกตการณ์การสอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยได้พัฒนาและประยุกต์จากงานวิจัย [3] โดยเน้นหน้าที่และลักษณะของการสลับภาษา มี 6 หน้าที่และลักษณะ ได้แก่ การบ่งชี้สิ่งที่อ้างถึงการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง การอุทาน การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น และการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว จากนั้นจะนำแบบประเมินมาตรวจสอบ แก้ไข และปรับภาษาเพื่อให้เกิดความชัดเจน แล้วนำแบบประเมินไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำไปทดลองประเมินจริงบางโรงเรียน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้กลับมาปรับแก้แบบประเมินให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเพื่อจะนำไปใช้บันทึกการสังเกตการณ์การสอนในห้องเรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญ

(2) แบบบันทึกการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interviews) ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเรื่องการสลับภาษาจะพัฒนามาจากการค้นคว้าตำรา เอกสาร บทความวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดคำถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา และสอดคล้องกับแบบบันทึกการสังเกตการณ์สอนโดยการสัมภาษณ์จะประกอบด้วยข้อมูล 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 ความถี่ในการสลับภาษา ส่วนที่ 3 เหตุและปัจจัยที่ส่งผลต่อการสลับภาษา และส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากนั้นจะนำแบบบันทึกการสัมภาษณ์มาตรวจสอบเพื่อให้เกิดความชัดเจน แล้วนำไปทดลองสอบถามจริงในบางโรงเรียนและนำข้อมูลที่ได้กลับมาปรับแก้แบบสอบถามให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อจะนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยลงพื้นที่ศึกษาในช่วงวันทำงานปกติ (วันจันทร์-ศุกร์) แต่บางครั้งผู้วิจัยลงพื้นที่ในช่วงวันหยุดราชการ (เสาร์-อาทิตย์) และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งแบ่งการเก็บรวบรวมข้อมูลออกเป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การสำรวจข้อมูลโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้จำนวน 10 แห่ง และสำรวจการใช้การสลับภาษาของครูผู้สอนภาษาในการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ๆ เพื่อจะได้นำข้อมูลเบื้องต้นมาวางแผนในการขอความอนุเคราะห์ในการสังเกตการณ์และการสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป

ระยะที่ 2 การสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน 3 แห่ง ซึ่งจำนวนของผู้ให้ความอนุเคราะห์จะขึ้นอยู่กับจำนวนของครูผู้สอนภาษาที่ใช้การสลับภาษาในห้องเรียนที่ได้จากการสำรวจในระยะที่ 1 ซึ่งในการสังเกตการณ์การสอนนี้ผู้วิจัยได้สังเกตการณ์การสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาควบคู่สามัญในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งหมด 10 คน ๆ ละ 3 ครั้ง ๆ ละ 1 คาบเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ระยะที่ 3 การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interviews) กับครูผู้สอนภาษาที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสังเกตการณ์ ทั้งหมด 10 คน จาก 10 โรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การสังเกตการณ์สอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จะใช้วิธีการวิเคราะห์ตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลแบบการบรรยาย

(2) การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interviews) ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในเรื่องการสลับภาษา จะใช้วิธีการวิเคราะห์ตามหลักการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นการวิเคราะห์ผลที่ได้จากการเก็บข้อมูลแบบการบรรยาย

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ 1) เหตุและปัจจัยในการสลับภาษา 2) หน้าที่และลักษณะของการสลับภาษา ซึ่งถือได้ว่าการสลับภาษาก็เป็นอีกกลไกหนึ่งของครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่จะนำภาษาถิ่นมาใช้ในห้องเรียนตามวัตถุประสงค์ต่าง ๆ โดยผลการวิจัยจะแสดงเสนอดังนี้

1. เหตุและปัจจัยในการสลับภาษาในห้องเรียน

ตารางที่ 1 แสดงเหตุและปัจจัยในการสลับภาษา

เหตุและปัจจัย	ความถี่ในการใช้	ร้อยละ
1. การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	19	13.01
2. การแสดงสถานะทางสังคม	8	5.47
3. การพูดหัวข้อหรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง	7	4.79
4. การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์	15	10.27
5. การแสดงอัตลักษณ์	32	21.91
6. การให้ความสำคัญด้านความหมาย	54	36.98
7. การโน้มน้ำหนักผู้ฟัง	11	7.53
รวม	146	100.00

จากตารางที่ 1 พบว่ามีเหตุและปัจจัยในการสลับภาษาในห้องเรียนภาษาอังกฤษ ในด้านการให้ความสำคัญด้านความหมาย มีความถี่ที่พบจำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.98 การแสดงอัตลักษณ์ มีความถี่ที่พบจำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.91 การแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความถี่ที่พบจำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.01 การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ มีความถี่ที่พบจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.27 การโน้มน้ำหนักผู้ฟัง มีความถี่ที่พบจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.53 การแสดงสถานะทางสังคม มีความถี่ที่พบจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.47 และการพูดหัวข้อหรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง มีความถี่ที่พบจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.79

2. หน้าที่ของการสลับภาษา

1. การอธิบายเพิ่มเพื่อให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น โดยมีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 134 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.17 โดยมีลักษณะการสลับภาษาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: Well, he has a bad cough and a sore throat. He also has a headache. เป็นหวัด เจ็บคอและปวดหัวด้วย

ตัวอย่างที่ 2

ครู: Really! What a fantastic idea. เป็นความคิดที่ดีมากเลยคะ

ตัวอย่างที่ 3

ครู: ฮารีนิงฮาบีห์มาขอเดชะห์ ก็ต่อจูปอมูลา (วันนี้หมดเวลาแล้ว เจอกันใหม่คราวหน้า) That's it for today. See you again.

2. การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง โดยมีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.78 โดยมีลักษณะการสลับภาษาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: จากรูปในหน้า 46 นะคะ มันจะมี Orange, mango, apple, และ ตีมัง (แตงโม)

ตัวอย่างที่ 2

ครู: มะแอชอบเวอแน (ว่ายน้) ไหม

ตัวอย่างที่ 3

ครู: เตียวครูจะให้นักเรียนแบ่งกลุ่มทำงานนะครับ *How many of you?*

3. การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง มีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.81 โดยมีลักษณะการสลับภาษาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: Please open your book on page thirty-two... นี่สองคนนั้นหยุดเล่นกันก่อน...

ตัวอย่างที่ 2

ครู: Can you read this word?... ซาร์ว่าอ่านได้ไหม?

ตัวอย่างที่ 3

ครู: นักเรียนมารับสมุดคืนด้วยคะ อานัสมาซื้ออามะบาชิโกะชาอัย (อานัสมาเอาสมุดไปแจก)

4. การแสดงความคิดเห็น มีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.25 โดยมีลักษณะการสลับภาษาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: OK, I'll pick you up around 7:30. The movie starts at 8:00. เวลาเป็นเรื่องสำคัญนะคะ การนัดหมายหรือแม้กระทั่งการมาเรียน การเข้าเรียนก็ต้องตรงเวลานะ

ตัวอย่างที่ 2

ครู: What a small world. ประโยคนี้นี้ดีมากเลยคะ ในภาษาไทยเราก็มีประโยคนี้นะคะ แปลว่าโลกกลมนะคะ นักเรียนลองสังเกตดูนะ มีหลาย ๆ ประโยคในภาษาอังกฤษที่มีความหมายในภาษาไทยด้วย เวล่านักเรียนใช้ภาษาจะดูสวยงามขึ้นนะคะ

ตัวอย่างที่ 3

ครู: ช่วงนี้ฝนตกบ่อยและนักเรียนเป็นหวัดกันเยอะ ยาแงโตะมัยอูแจ ลามอเดอแม เตาะลามอเนาะแพะ ซอเดาะ ตาซีเตาะและห่มามซีแพะซอ (อย่าตากฝนนะ เดียวไม่สบาย อีกไม่นานจะสบายแล้ว จะมาสอบไม่ได้)

5. การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.26 โดยมีลักษณะการสลับภาษาดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: เอาหนังสือนี้ไปวางบนโต๊ะครูนะ เตาะอาตะห่มมอญอครูนะ (วางบนโต๊ะ)

ตัวอย่างที่ 2

ครู: Look at the picture, there is a bakery nearby, take the next corner and it's next to the bank. It's on the left... อยู่ทางซ้ายนะคะ

ตัวอย่างที่ 3

ครู: The final exam will be held next week. Don't forget to read books! อย่าลืมอ่านหนังสือนะ

6. การอุทาน มีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 โดยมีลักษณะการสลับภาษา ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: Repeat after me... Oops...ซอลค์คหล่น

ตัวอย่างที่ 2

ครู: Show me your picture... ไอ้โฮ... วาดรูปสวยนะเนี่ยะ

ตัวอย่างที่ 3

ครู: อัมไบย (วิาวว...) What a beautiful picture!

7. การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่ที่พบอยู่ที่จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.42 โดยมีลักษณะการสลับภาษา ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1

ครู: นักเรียนทำการบ้านที่เหลื่อมานะคะ You have to study hard.

ตัวอย่างที่ 2

ครู: พวกข้างหลังเล่นอะไรกันอะ ไม่ได้ฟังเลยใช้ไหม *Stop talking and listen to me.*

ตัวอย่างที่ 3

ครู: *ฟานิช มานี่ลี ตูและหมู่ลาวีมือและซีกิ (เขียนใหม่ให้เรียบร้อย)*

3. ลักษณะการสลับภาษามลยาณูปัตตานี-ภาษาไทย-อังกฤษตามหน้าที่ของการสลับภาษา

ตารางที่ 2 แสดงลักษณะการสลับภาษามลยาณูปัตตานี-ภาษาไทย-อังกฤษตามหน้าที่ของการสลับภาษา

ลักษณะการสลับภาษา	หน้าที่ของการสลับภาษา	ความถี่	ร้อยละ
ภาษาไทย - ภาษาอังกฤษ	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	2	0.56
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	1	0.28
	การอุทาน	3	0.85
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	0	0
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	0	0
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	8	2.27
	การแสดงความคิดเห็น	0	0
ภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	17	4.84
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	12	3.41
	การอุทาน	2	0.56
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	21	5.98
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	71	20.22
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	0	0
	การแสดงความคิดเห็น	7	1.99
ภาษามลยาณูปัตตานี - ภาษาไทย	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	4	1.13
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	6	1.70
	การอุทาน	1	0.28
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	1	0.28
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	11	3.13
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	0	0
	การแสดงความคิดเห็น	6	1.70
ภาษาไทย - ภาษามลยาณูปัตตานี	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	19	5.41
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	4	1.13
	การอุทาน	1	0.28
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	3	0.85
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	66	18.80
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	9	2.56
	การแสดงความคิดเห็น	4	1.39
ภาษามลยาณูปัตตานี - ภาษาอังกฤษ	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	0	0
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	2	0.56
	การอุทาน	0	0
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	1	0.28
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	5	1.42
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	3	0.85
	การแสดงความคิดเห็น	0	0

ตารางที่ 2 แสดงลักษณะการสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-อังกฤษตามหน้าที่ของการสลับภาษา (ต่อ)

ลักษณะการสลับภาษา	หน้าที่ของการสลับภาษา	ความถี่	ร้อยละ
ภาษาอังกฤษ - ภาษามลายูถิ่นปัตตานี	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	13	3.70
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	2	0.56
	การอุทาน	0	0
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	1	0.28
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	35	9.97
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	2	0.56
	การแสดงความคิดเห็น	7	1.99
รวม		351	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าในการสลับภาษาไทย - ภาษาอังกฤษ ประเด็นการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่มากที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.77 รองลงมาเป็นการอุทาน มีความถี่อยู่ที่ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.85 การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึงมีความถี่อยู่ที่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.56 การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง มีความถี่อยู่ที่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.28 ส่วนการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้นและการแสดงความคิดเห็น ไม่พบการสลับภาษาในด้านเหล่านี้

การสลับภาษาอังกฤษ - ภาษาไทย ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีความถี่มากที่สุด จำนวน 71 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.22 รองลงมา คือ การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ พบความถี่อยู่ที่ 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.98 การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง มีความถี่อยู่ที่ 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.84 การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง มีความถี่อยู่ที่ 12 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 3.41 การแสดงความคิดเห็น มีความถี่อยู่ที่ 7 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 1.99 การอุทาน มีความถี่อยู่ที่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.56 และประเด็นการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัวไม่พบการสลับภาษา

การสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี - ภาษาไทย ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีความถี่มากที่สุดจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.13 รองลงมาเป็นการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจงและการแสดงความคิดเห็น มีความถี่ที่เท่ากันอยู่ที่ 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง มีความถี่อยู่ที่ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.13 การอุทานและการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่ที่เท่ากันคือ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.28 ในส่วนประเด็นการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัวไม่พบการสลับภาษา

การสลับภาษาไทย - ภาษามลายูถิ่นปัตตานี ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีความถี่มากที่สุดจำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.80 รองลงมาคือการบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง มีความถี่อยู่ที่ 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.41 การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่อยู่ที่ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.56 การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง และการแสดงความคิดเห็น มีความถี่ที่เท่ากันอยู่ที่ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.39 การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่อยู่ที่ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.85 และการอุทาน มีความถี่อยู่ที่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.28

การสลับภาษามลายูถิ่นปัตตานี - ภาษาอังกฤษ ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีความถี่มากที่สุดจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.42 รองลงมา คือ ประเด็นการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่อยู่ที่ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.85 การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง มีความถี่อยู่ที่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.56 การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่อยู่ที่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.28 และการบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง การอุทานและการแสดงความคิดเห็นไม่พบการสลับภาษา

การสลับภาษาอังกฤษ - ภาษามลายูถิ่นปัตตานี ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีความถี่มากที่สุดจำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.97 รองลงมา คือ ประเด็นการบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง มีความถี่อยู่ที่ 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.70 การแสดงความคิดเห็น มีความถี่อยู่ที่ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.99 การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจงและการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่ที่เท่ากันอยู่ที่ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.56 การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่อยู่ที่ 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.28 และการอุทานไม่พบการสลับภาษา

การสลับภาษาในระดับคำ วลีและประโยค

ตารางที่ 3 แสดงระดับของคำ วลีและประโยคในการสลับภาษา

ระดับ	หน้าที่	ความถี่	ร้อยละ
ระดับคำ	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	43	12.25
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	27	7.69
	การอุทาน	5	1.42
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	0	0
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	0	0
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	0	0
	การแสดงความคิดเห็น	0	0
ระดับวลี	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	13	3.70
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	0	0
	การอุทาน	2	0.56
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	6	1.70
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	13	3.70
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	3	0.85
	การแสดงความคิดเห็น	3	0.85
ระดับประโยค	การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง	0	0
	การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง	0	0
	การอุทาน	0	0
	การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ	21	5.98
	การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น	177	50.42
	การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว	19	5.41
	การแสดงความคิดเห็น	21	5.98
รวม		351	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่าการสลับภาษาในระดับคำ ประเด็นการบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง มีจำนวนความถี่สูงสุดอยู่ที่จำนวน 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.25 รองลงมา คือ ประเด็นด้านการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจง มีความถี่อยู่ที่จำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.69 การอุทานมีความถี่อยู่ที่จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.42 แต่ไม่พบการสลับภาษาในระดับคำของประเด็นการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว การแสดงความคิดเห็น

การสลับภาษาในระดับวลี ประเด็นด้านการบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึงและการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีจำนวนความถี่สูงสุดที่เท่ากันอยู่ที่จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.70 รองลงมา คือ ประเด็นด้านการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ มีความถี่อยู่ที่จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.70 การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัวและการแสดงความคิดเห็น มีความถี่ที่เท่ากันอยู่ที่จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.85 การอุทาน มีความถี่อยู่ที่จำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.56 และการระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจงไม่พบการสลับภาษาในระดับวลี

การสลับภาษาในระดับประโยค ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น มีจำนวนความถี่สูงสุดอยู่ที่จำนวน 177 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.42 รองลงมา คือ ประเด็นด้านการซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำและการแสดงความคิดเห็น มีความถี่ที่เท่ากันอยู่ที่จำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.98 การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว มีความถี่อยู่ที่จำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.41 การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึง การระบุผู้รับสารอย่างเฉพาะเจาะจงและการอุทาน ไม่พบการสลับภาษาในระดับประโยค

การอภิปรายผลและสรุปผลการศึกษา

จากผลการศึกษาการสลับภาษามลายุถิ่นปัตตานี-ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ ในการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งครอบคลุมประเด็นที่ศึกษา ได้แก่ 1) เหตุและปัจจัยในการสลับภาษา 2) หน้าที่และลักษณะของการสลับภาษา ซึ่งสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เหตุและปัจจัยในการสลับภาษา

ผลการวิจัยในการสลับภาษาด้านการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนบทบาท ความผูกพันและความสัมพันธ์ของครูผู้สอนกับนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนรู้สึกถึงการเป็นกลุ่มเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นการแสดงสถานะทางสังคมและการแสดงอัตลักษณ์ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ภาษามลายุถิ่นปัตตานีถูกใช้กันอย่างแพร่หลายและเป็นภาษาแม่ของคนไทยที่นับถือศาสนาอิสลามในพื้นที่นี้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเด็นด้านการให้ความสำคัญด้านความหมาย ซึ่งการสลับภาษาด้วยเหตุนี้จะใช้เพื่อต้องการเน้นข้อความ ขยายความ อ้างอิงคำพูดของผู้อื่น ใช้สำนวน ข้อความต้องห้าม และการใช้ภาษาแม่ที่คุ้นเคยเพื่ออธิบายที่ผู้เรียนเข้าใจความหมายได้ถูกต้องและเพื่อวัตถุประสงค์ของการสื่อสารคำศัพท์ที่ไม่มีคำเท่าเทียมที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น วัตถุประสงค์ของมโนทัศน์ หรือการกระทำ ครูผู้สอนจึงนิยมใช้การสลับภาษาแม่มาใช้

2. หน้าที่และลักษณะของการสลับภาษา

ครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีเหตุและปัจจัยในการสลับภาษาในห้องเรียนในด้านการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแสดงสถานะทางสังคม การพูดหัวข้อหรือประเด็นที่เกี่ยวข้อง การแสดงความรู้สึกหรืออารมณ์ การแสดงอัตลักษณ์ การให้ความสำคัญด้านความหมาย การโน้มน้าวผู้ฟัง นอกจากนี้ งานวิจัยชิ้นนี้ได้พบหน้าที่และลักษณะซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย Gumperz [3] ที่ได้เสนอว่าหน้าที่และลักษณะของการสลับภาษามี 6 หน้าที่และลักษณะ ได้แก่ การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิงถึงการระบุรับสารอย่างเฉพาะเจาะจง การอุทาน การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น และการทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว แต่จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้พบหน้าที่และลักษณะของการสลับภาษาที่แตกต่างจากงานวิจัยของ Gumperz [3] อีก 1 อย่าง คือ การแสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้วิจัยได้อภิปรายหน้าที่และลักษณะแต่ละประเภทดังนี้

2.1 การอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น เป็นการสลับภาษาที่เกิดจากครูผู้สอนได้พูดหรืออ่านประโยคภาษาอังกฤษและมีการสลับภาษาไปสู่ภาษาที่นักเรียนคุ้นเคยเพื่ออธิบายถ้อยคำให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการขยายความหรือเป็นการขยายถ้อยคำที่กล่าวมาแล้วในภาษาหนึ่งให้เข้าใจง่ายขึ้นด้วยอีกภาษาหนึ่ง ซึ่งเกิดจากผู้รู้สองภาษาใช้การสลับภาษาอย่างตั้งใจเพื่อขยายความของถ้อยคำให้มีความชัดเจนและทำให้ผู้ฟังเข้าใจมากขึ้น

2.2 การบ่งชี้สิ่งที่อ้างอิง เป็นการสลับภาษาที่เกิดจากครูผู้สอนนั้นไม่ทราบหรือไม่แน่ใจว่าควรจะใช้คำหรือข้อความใดในภาษาหนึ่งในการสื่อสารจึงเลือกใช้ภาษาที่ตนเองมาความถนัดที่สุด ซึ่งเป็นการยกถ้อยคำที่เกิดจากผู้รู้สองภาษาไม่แน่ใจในการที่จะเลือกใช้ถ้อยคำใดให้เหมาะสมกับเรื่องที่กำลังพูดอยู่ด้วยภาษานั้น จึงเกิดการสลับไปใช้อีกภาษาหนึ่งที่คิดว่าเหมาะสมและตรงกับหัวข้อที่กำลังสนทนามากกว่าโดยเป็นการยกถ้อยคำของบุคคลอื่นที่เป็นถ้อยคำที่ใช้ทั่วไปในสังคมหรือถ้อยคำและสำนวนที่มาจากหนังสือและผู้รู้สองภาษาที่มีความตระหนักในการใช้ภาษามากที่สุด

2.3 การระบุรับสารอย่างเฉพาะเจาะจง เป็นการสลับภาษาที่เกิดจากความตั้งใจของครูผู้สอนที่เจาะจงเลือกใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งกับคู่สนทนาที่เป็นนักเรียน ซึ่งเป็นการสลับภาษาที่เกิดขึ้นจากความตั้งใจของผู้พูดที่จะส่งสารให้กับคนหนึ่งคนใด โดยเฉพาะอาจเป็นการบอกกล่าว การตั้งคำถาม หรือเป็นการออกคำสั่ง

2.4 การแสดงความคิดเห็น เป็นการสลับภาษาที่เกิดจากความตั้งใจของครูผู้สอนที่จะสอดแทรกความคิดเห็นของตนเองต่อเรื่องราว ประเด็นหรือหัวข้อที่กำลังพูดอยู่ โดยจะมีสลับภาษามาใช้ภาษาที่ผู้พูดคุ้นเคย

2.5 การซ้ำข้อความเพื่อเน้นย้ำ เป็นการสลับภาษาที่ครูผู้สอนใช้อีกภาษาหนึ่งที่มีความหมายเดียวกันเพื่อเน้นย้ำให้ข้อความมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นการซ้ำถ้อยคำเพื่อเน้นย้ำ คือ ถ้อยคำที่พูดไปแล้วในภาษาหนึ่งและถูกพูดซ้ำอีกครั้งในความหมายเดียวกันด้วยอีกภาษาหนึ่งเพื่อเน้นการสื่อความหมายที่มีความชัดเจนมากขึ้น

2.6 การอุทาน เป็นการสลับภาษาที่ใช้ภาษาใดภาษาหนึ่งในการเพื่อแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของผู้พูดโดยการอุทานในภาษาที่ผู้พูดคุ้นเคย

2.7 การทำให้ข้อความเป็นเรื่องส่วนตัว เป็นลักษณะการทำให้ข้อความเกิดความเป็นส่วนตัว เนื่องจากต้องการหลีกเลี่ยงหรือไม่ต้องการพูดถึงเรื่องนั้นโดยตรง ซึ่งในการสลับภาษาของครูผู้สอนนั้นจะใช้ลักษณะการสลับภาษานี้ในการหลีกเลี่ยงคำหรือข้อความที่ไม่เหมาะสม ต้องห้าม รุนแรง หรือหยาบคาย

ในด้านของภาษาที่ใช้ในการสลับภาษาจะเห็นได้ว่าการสลับภาษาจากที่ไม่คุ้นเคยหรือภาษาที่สองมักจะถูกสลับกลับมายังภาษาที่คุ้นเคยหรือภาษาแม่มากที่สุด เช่น การสลับภาษาอังกฤษ-ภาษาไทย ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น เป็นประเด็นที่พบการสลับภาษามากที่สุด ในการสลับภาษาไทย-ภาษามลายูถิ่นปัตตานี ประเด็นการอธิบายเพิ่มเพื่อทำให้ข้อความเข้าใจง่ายขึ้น เป็นประเด็นที่พบการสลับภาษามากที่สุด นอกจากนี้ การสลับภาษาในระดับประโยค พบได้มากกว่าในการสลับภาษาในระดับวลี ในส่วนการสลับภาษาในระดับคำจะพบน้อยที่สุด ซึ่งสรุปได้ว่าการสลับภาษาเป็นปรากฏการณ์ที่ผู้พูดสองภาษาหรือหลายภาษา พูดภาษาเหล่านั้นสลับกันไปมาในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยค ซึ่งการสลับภาษานั้นก็เกิดจากการใช้สองภาษาหรือมากกว่านั้น สลับกันและเป็นการสลับในระดับวลีขึ้นไปและเป็นผู้ที่สามารถใช้การสลับภาษานั้นมักเป็นผู้ที่อยู่ในสังคมที่มีการใช้ 2 ภาษาหรือมากกว่านั้นขึ้นไปได้อย่างเป็นธรรมชาติและมีความสามารถในการใช้ภาษาเหล่านั้นได้เท่า ๆ กัน

แม้ว่าการสลับภาษาถูกมองว่ามีทั้งในเชิงบวกและมีอิทธิพลทางลบต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองจากครูและนักวิจัยจำนวนมาก แต่การศึกษาธรรมชาติของภาษาซึ่งใช้ภาษาแม่เข้ามาช่วยในการศึกษาภาษาที่สองหรือสามนั้น ในการสลับภาษานี้ยังจะเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการสื่อสารซึ่งจะช่วยให้มีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการสื่อสาร ประสพการณ์ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีช่วยในการเน้นหน้าที่ของภาษาแทนรูปแบบของภาษา แต่เป็นกลยุทธ์ที่จำเป็นจะช่วยให้เด็กเรียนการพัฒนาการสื่อสารและการเรียนของผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสลับภาษาก็จะเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและกระบวนการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ในระดับรากฐานแก่ผู้เรียนภาษาอังกฤษในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Liebscher & Dailey - O'Cain [7] ที่เสนอว่าครูควรกระตุ้นการสลับภาษาแทนการห้ามใช้ภาษาแม่ในห้องเรียน ภาษาต่างประเทศ อีกทั้งยังชี้ให้เห็นอีกว่าครูผู้สอนภาษาควรจะเห็นประโยชน์จากการสลับภาษา ซึ่งการใช้ภาษาแม่จะมีบทบาทสำคัญในการเข้าใจภาษาที่สอง ในลักษณะการสลับภาษาไปยังภาษาแม่เช่นนี้ทำให้ผู้เรียนรู้สึกมั่นใจในการเรียนภาษามากขึ้น เมื่อพวกเขาต้องเจอปัญหาหรืออุปสรรคในการเรียนภาษาที่สอง นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาทักษะภาษาเพราะการสลับภาษาจะช่วยให้การถ่ายโอนองค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพของความคิดจากครูผู้สอนภาษาไปยังผู้เรียน ซึ่งการสลับภาษาในขั้นเริ่มต้นของการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะเริ่มต้นที่มีประสิทธิภาพและการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จและค่อย ๆ กลายเป็นผู้พูดภาษาที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาการสลับภาษา ช่วยให้ผู้เรียนสนุกกับการเรียนรู้เนื่องจากความสามารถในการเข้าใจในสิ่งที่ครูผู้สอนต้องการจะสื่อความหมาย นอกจากนี้ยังช่วยให้พวกเขาารู้สึกเครียดน้อยลงและจะกลายเป็นความสะดวกสบายมากขึ้นในการเรียน เมื่อพวกเขามีความสุขกับสภาพแวดล้อมโดยไม่ต้องวิตกกังวลใด ๆ แล้ว ผู้เรียนก็สามารถที่จะมุ่งมั่นและมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมในห้องเรียน และกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่ส่งผลให้ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนภาษา

เอกสารอ้างอิง

- [1] Milroy, L. and Muysken, P. (eds.). (1995). **One Speaker, Two Languages: Cross-disciplinary Perspectives on Code-Switching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- [2] วิลาสินี ดาราฉาย และอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2557). “หน้าที่ของการสลับภาษาไทยกับภาษาจีนแต่ใจของคนไทยเชื้อสายจีนในชุมชนเยาวราช”, **วารสารศรีปทุมปริทัศน์ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**. 14(1), 73-83.
- [3] Gumperz, J. (1982). **Discourse Strategies**. Cambridge. Cambridge University Press.
- [4] Auer, P. and Di Luzio, A. (eds.). (1992). **The Contextualization of Language**. Amsterdam: John Benjamin Publishing Company.
- [5] Merritt, M. et. al. (1992). “Socialising Multilingualism: Determinants of Codeswitching in Kenyan Primary Classrooms”, **Journal of Multilingual and Multicultural Development**. 13(1&2), 103-121.
- [6] Canagarajah, S. (1995). “Functions of Code-switching in ESL Classrooms: Socializing Bilingualism in Jaffna”, **Journal of Multilingual and Multicultural Development**. 16(3), 173-195.
- [7] Liebscher, G. and Dailey-O’Cain, J. (2005). “Learner Code-switching in the Content- Based Foreign Language Classroom”, **The Modern Language Journal [e-journal]**. 89(2), 521-525.